



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epitome In Qvator Lib. Sententiarvm M. Petri Lombardi

Spina, Claudius de

Parisiis, 1551

19. de clauibus Ecclesiæ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38840

EPI TOM E
DE CLAVIVM
subiecto.

DISTINCT. decimænonæ
CAP. Primum.

252. b. Non omnes sacerdotes habent
250. a. l. 27. clauem scientiæ.
258. b. l. 5.

NAm plerique ante sacram ordinatio-
nem scientiã discernendi habent: plu-
res post consecrationẽ ea carent. quia
multi indiscreti, atque scientiæ qua eminere
debent, expertes, sacerdotij gradum recipere
præsumunt: ideo nec ante sacerdotium, nec
post, scientiam habent discernendi qui li-
gandi sint aut soluendi. Ideoque illam clauẽ
in consecratione non recipiunt: quia semper
scientia carent. Qui verò ante sacerdotium
scientia discernendi præditi sunt, licet ha-
beant discretionem, non tamen in eis clavis
est, quia non valent ea claudere vel aperire.
Ideo qui promouetur in sacerdotem, clauem
discretionis rectè dicitur accipere: quia &
antè habita discretio augetur, & fit in eo cla-
uis, vt ea iam valeat yti ad claudendum vel
aperiendum.

CAP. Secundum. Omnes sacerdotes
habent clauem iurisdictionis.

Quidam dicunt hanc clauem potesta-
tis illis solis concessam, qui doctri-

nam simul ac vitam Apostolorum seruant.
mat. 16 Illas enim claves promisit Dominus Pe-
li. 5. cō. tro eiusque imitatoribus tantum (vt aiunt)
donat. cap. 21 qui etiā autoritatibus vtuntur in munimen-
 tum suæ opinionis. Hoc enim dicunt Aug.
 sensisse, vbi superius ait, Remissionem pecca-
 torum vel per seipsum facit Deus, vel per co-
 lumbæ membra, &c. Aliis autem videtur
 (quod & mihi placere fateor) cunctis sacer-
 dotibus hanc clauem dari, scilicet ligandi & sol-
 uendi: sed non eam rectè ac dignè habent,
 nisi qui vitam & doctrinam Apostolicam ser-
 uant. Nec præmissæ autoritates malos sa-
 cerdotes hanc potestatem negant habere:
 sed illos solos dignè ac rectè hac potestate
 vt significant, qui præditi sunt vita & doctri-
 na apostolica. Quòd verò hanc potestatem
 habeant omnes sacerdotes, Hieron. testatur
mat. 16 super illum locum Euang. vbi dominus di-
 xit Petro, Tibi dabo claves. Habèt enim, in-
 quit, eandem potestatem iudiciariam alij a-
 postoli: habet & omnis Ecclesia in episcopis
 & presbyteris. Sed ideo Petrus eam specia-
 liter accepit, vt omnes intelligant, quòd qui-
 cunque ab vnitate fidei, & societate Ecclesie
 se separauerit, nec à peccatis solui, nec cælum
 potest ingredi. Item quòd sacerdos, etiam si
 malus sit, gratiã tamen transfundit pro suæ
 dignitatis officio, August. ostendit dicens, di-
 ctum est à domino in Numeris ad Moysen

obstructioni
 attazii
 253. b.

Nota
 v. m. r.
 253. b.
 253. b.

& Aaron sacerdotes: Vos ponite nomē meū *lib. q.*
 super Filios Israel: & ego dominus benedicā *vet. te.*
 eos: vt gratiā traditio per mysteriū ordinati *de illo*
 transfundat hominibus, nec voluntas facer- *quod*
 dotum obesse vel prodesse possit, sed meritū *habe-*
 benedictionē poscentis. Quanta autē sit di- *tur nu.*
 gnitas sacerdotalis officij & ordinis hinc *c. 6. q.*
 aduertamus: Dictū est de nequissimo Cai- *II.*
 pha inter cætera, Hoc autē à semetipso non *Ioh. II.*
 dixit, sed cū esset pontifex anni illius, pro-
 phetauit. per quod ostēditur Spiritū gratia-
 rum non personam sequi digni vel indigni,
 sed ordinē traditionis: vt quauis aliquis bo-
 ni sit meriti, non tamē possit benedicere, ni-
 si fuerit ordinatus, vt officij ministeriū ex-
 hibeat. Dei autem est affectum tribuere be-
 nedictionis. Hinc euidenter ostenditur ordi-
 nem non priuari potestate tribuendi gratiā,
 ob ministri indignitatem. Huic tamen Au-
 gust. sentētiæ obuiare videtur, quod ait Ese-
 chius, Sacerdotes, inquit, non propria virtu-
 te benedicunt, sed quia figuram Christi ge-
 runt, & propter eū qui in ipsis est, plenitudi-
 nem benedictionis tribuunt. Nec solū is
 qui sacerdotium sortitus est, sed quicumque
 Christū in seipso habet, & eius figuram ge-
 rit, per conuersationem bonam sicut Mo-
 ses, idoneus est vt benedictionem præstet.
 Ecce hic habes quod non solū sacerdos,
 sed omnis in quo Christus habitat, benedi-

Obiectio.

1.

tionem præstat. Sed alia est benedictio, *Dilutio.*
 quæ solis sacerdotibus congruit: alia, quæ
 ab omnibus bonis communiter exhibetur.
 Denique illi sacerdotes, in quibus Christus
 habitat, benedictionis plenitudinem tribue-
 re dicuntur: non quia soli illi transfundat gra-
 tiam, sed quia illi soli licite & dignè id agunt.

Præmissæ verò sententiæ, qua dicitur e- *Alia ob-*
 tiam per malè ministerium sacerdotis transfunditur gratiam benedictionis, videtur obui- *iectio.*
 re quod dominus per Malac. proph. malis sa-
 cerdotibus comminatur, Maledicam benedi-
 ctionibus vestris. & alibi, Væ his qui viuifi-
 cant animas quæ non viuunt, & mortificant
 animas quæ non moriuntur. Si enim male-
 dicit dominus benedictionibus eorum, & si ani-
 mæ quas viuificant, non viuunt, quomodo
 gratia benedictionis transfunditur? *Sed il Dilutio?*
 lud cap. Maledicam, &c. quidam referunt
 ad hereticos, qui ab Ecclesia præcisi sunt: &
 ad excommunicatos, quorum benedictiones
 sunt maledictiones iis qui eorum sectantur
 errores. Illud verò alterum, scil. viuificant,
 &c. de sacerdotibus illis exponunt, qui ab- *v*
 que clauæ scientiæ & formæ bonæ vitæ præ- *252. b. l. 12.*
 sumunt ligare vel soluere. Sed nullus sacer-
 dotis officio uti debet, nisi immunis sit ab il-
 lis quæ in aliis iudicat: alioqui seipsum con-
 demnat.

CAP. Tertium. Oportet iudicem
Ecclesiasticum iustum esse
& discretum.

1. **Q**ualem autem oporteat esse qui alio-
rum iudex constituitur. August. descri-
bit ita dicens, Sacerdos cui omnis
offertur peccator, ante quem statuitur om-
nis languor, in nullo eorum sit iudicandus,
quæ in alio iudicare est promptus. Iudicans
enim alium qui est iudicandus, condemnat
seipsum. Cognoscat ergo se, & purget in se
quod alios videt sibi offerre. caueat vt à se
proiecerit quicquid in alio damnosum repe-
rit, &c. Animaduertat quòd qui sine peccato
est, primus in illam lapidem mittat, &c. *Ioh. 8.*

2. **Q**ueat spiritualis iudex sicut non commisit cri-
men nequitie, ita non careat munere scien-
tie. Oportet quòd sciat cognoscere quic-
quid debeat iudicare. Iudicaria enim pote-
stas hoc postulat, vt quod debet iudicare dif-
cernat. Diligens ergo inuestigator sapien-
ter interroget à peccatore, quod forsitan
ignorat, vel verecundia velit occultare. Co-
gnito verò crimine, varietates eius non du-
bitet inuestigare, & locum, & tempus, &c.

DE TEMPORE POE-
nitentia.DISTINCT. Vigesima
CAP. Primum.Vana
vita.

Sintia.